

RENDELETEK

A TANÁCS 405/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. április 19.)

az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 15. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Ideiglenes intézkedések

- (1) A Bizottság az 1261/2010/EU rendelettel⁽²⁾ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára.
- (2) Az eljárás azt követően indult, hogy az Európai Vas- és Acélipari Szövetség (Eurofer) (a továbbiakban: panaszos) 2010. február 15-én panaszt nyújtott be olyan gyártók nevében, amelyek termelése a rozsdamentes rúdacél egyes típusai teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 25 %-át teszi ki.
- (3) Az ideiglenes rendelet (23) preambulumbekzdése szerint a támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakra vonatkozott (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kár megítélése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2007-től a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.2. Az eljárás további menete

- (4) Miután feltárták az ideiglenes kiegyenlítő intézkedések bevezetésének alapjául szolgáló lényeges tényeket és szempontokat (a továbbiakban: ideiglenes nyilvánosságra hozatal), több érdekelt fél írásos beadványban ismertette az ideiglenes megállapításokra vonatkozó nézeteit. A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését, amelyeket szükségesnek tartott végleges megállapításai megfogalmazásához. Az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket a Bizottság megvizsgálta és adott esetben figyelembe vette.
- (5) Valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára a Bizottság végleges kiegyenlítő vám kivetését és az ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedését kívánta javasolni. Egyúttal olyan határidőt biztosítottak a felek számára, melyen belül e végleges tájékoztatást követően ismertethették álláspontjukat.

1.3. Az eljárásban érintett felek

- (6) Az eljárásban érintett felekre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (5)–(22) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. Érintett termék

- (7) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (24) preambulumbekzdése szerint az „érintett termék” az Indiából származó, hidegen alakított vagy hidegen húzott, de tovább nem megmunkált rozsdamentes rúdacél, kivéve a legalább 80 mm-es kör keresztmetszetű rúdacélt, amely jelenleg a 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 és 7222 20 89 KN-kódok alá tartozik.
- (8) Az egyik indiai exportáló gyártó azt állította, hogy a 80 mm-nél kisebb kör keresztmetszetű, de a H6–H11 toleranciaküszöbön kívülre eső rozsdamentes rúdacélt ki kell zárni a vizsgálatból, mivel nem tartozik a termékbe.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL L 343., 2010.12.29., 57. o.

- (9) Ezt az érvelést elutasították, mivel a termékkör meghatározásakor nem hivatkoznak toleranciaküszöbökre. A kérdőívben a termék ellenőrzési száma tartalmaz ugyan egy, a H6–H11 toleranciaküszöbre korlátozott rovatot, de ez csupán összehasonlítási célokat szolgál, és nincs kötelező kihatással a vizsgált termékre. Emiatt megállapították, hogy a H6–H11 toleranciaküszöbön kívül eső termékek nem zárhatók ki.
- (10) Megjegyzendő, hogy az ideiglenes támogatási és kárkülönbözet kiszámításakor figyelembe vették a H6–H11 toleranciaküszöbön kívül eső termékeket.

2.2. Hasonló termék

- (11) A hasonló termékre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekendése megerősítést nyer.

3. TÁMOGATÁS

3.1. Bevezetés

- (12) Az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekendésében az állítólagosan támogatásban részesülő következő programokra történt hivatkozás:
- a) vámhitelesítési rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme);
 - b) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme);
 - c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme);
 - d) exportorientált egységek rendszere (Export Oriented Units Scheme);
 - e) exporthitelrendszer (Export Credit Scheme).
- (13) Az uniós gazdasági ágazat felvetette azt a kérdést, hogy a Bizottság nem mulasztott-e el figyelembe venni számos támogatási rendszert, és emiatt az ágazat úgy vélte, hogy a Bizottság alulbecsülte az indiai gyártók által igénybe vett támogatásokat.
- (14) Erre válaszul megjegyzendő, hogy a panasz számos olyan nemzeti és helyi támogatási rendszert tartalmazott, amelyek szerepeltek az indiai exportáló gyártóknak küldött kérdőívben és amelyeket a Bizottság kivizsgált. Mindazonáltal kizárólag a fenti (12) preambulumbekendésben felsorolt rendszerek esetében került megállapításra, hogy a mintában szereplő, megvizsgált exportáló gyártók támogatásban részesültek.

- (15) Az uniós gazdasági ágazat azzal is érvelt, hogy a Bizottság megállapításai ellentmondanak annak a megállapításnak, amelyet az USA Kereskedelmi Minisztériuma tett az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusaira vonatkozó, egy közelmúltbeli kiegyenlítő eljárás során, ahol sokkal nagyobb mértékű támogatást állapítottak meg. Megjegyzendő azonban, hogy e megállapítás más típusú termékre és más vizsgálati időszakra vonatkozik. Következésképpen ezt az érvelt elutasították.
- (16) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (26)–(28) preambulumbekendése megerősítést nyer.

3.2. Vámhitelesítési rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

- (17) Több fél is úgy érvelt, hogy a vámhitelesítési rendszer nem tekinthető kiegyenlíthető támogatásnak, mivel a rendszer célja a behozatalra kivetett vámok ellensúlyozása. Az ideiglenes rendelet (38) preambulumbekendése szerint ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek, mivel nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (helyettesítő visszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szabályoknak. Az exportőr nem terheli kötelezettség a vámmentesen importált termékek felhasználására a gyártási folyamatban, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék előállításánál, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Végül az exportőr attól függetlenül jogosult a DEPBS-ből származó előnyök igénybevételére, hogy egyáltalán importált-e alapanyagot. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azok az exportőrök is jogosultak a DEPBS-ből származó előnyök igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat. Emiatt ezeket az érveket elutasították.
- (18) A DEPBS-engedély értékesítését illetően az egyik fél azt állította, hogy a tényleges eladási ár az engedély értéke alatt volt, és így kevesebb volt az előny. Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy e rendszer keretében az előnyt az engedély keretében nyújtott hitel összege alapján számították ki, függetlenül attól, hogy az engedélyt a behozatalra kivetett vámok ellensúlyozásához használták vagy az engedélyt ténylegesen értékesítették-e. Úgy tekinthető, hogy egy engedélynek a névértékénél alacsonyabb áron történő értékesítése tisztán kereskedelmi döntés, mely nem módosítja az e rendszer keretében nyújtott előny mértékét. Emiatt ezt az érvelt elutasították.

- (19) Az egyik fél ezenkívül azzal érvelt, hogy még ha a DEPBS kiegyenlíthetőnek tekinthető is, az e rendszer keretében nyújtott előnynek nem az exportértéken, hanem inkább a DEPBS-engedély tényleges felhasználásán kellene alapulnia. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének és 5. cikkének megfelelően a kiegyenlíthető támogatások összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszakban feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ebben a vonatkozásban úgy tekintették, hogy a kedvezményezettre akkor ruházódik át az előny, amikor a rendszer keretében exportügyletre kerül sor. Ekkor az indiai kormányknak le kell mondania az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősülő vámilletékek beszedéséről. Amint a vámhatóságok kiállítják az exportfuvarszámlát, amelyen egyebek között a szóban forgó exportügylethez nyújtandó DEPBS-hitel összege is szerepel, az indiai kormány nem rendelkezhet többé a támogatás odaítéléséről. Az a vállalat, mely tudja, hogy DEPBS-támogatást kap, előnyösebb helyzetben van, mivel a támogatásnak köszönhetően alacsonyabb árakat képes kínálni. Az előnyátruházás megállapításához az export időpontja a döntő, nem pedig a későbbi felhasználás, mivel az ilyen megszerzett jogosultsággal már felruházott exportőr pénzügyi szempontból „jobb helyzetben” van. Következésképpen ezt az állítást elutasították.
- (20) Az e rendszerre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (29)–(41) preambulumbekendése megerősítést nyer.

3.3. Előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)

- (21) Az egyik fél azt állította, hogy az AAS vám-visszatérítési rendszernek tekintendő, mivel az importált anyagokat exportált áruk előállítására használják. Erre válaszul: az ideiglenes rendelet (54) preambulumbekendése kifejti, hogy az ebben az esetben használt alrendszer nem tekinthető az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vám-visszatérítés meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. India kormánya nem alkalmazott hatékonyan ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék gyártásához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Úgy vélik továbbá, hogy az érintett termékre vonatkozó szabványos nyersanyag-végtermék normák (Standard Input Output Norms, SION) nem voltak kellően pontosak, és önmagukban nem alkothatnak a tényleges fogyasztás ellenőrzésére szolgáló rendszert, mivel kialakításuk miatt nem teszik lehetővé az indiai kormány számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű nyersanyag került felhasználásra az exportra történő termelésben. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatot a

ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kellene végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Az alrendszer ezért kiegyenlíthető, így az érvet elutasítják.

- (22) A támogatás összegének kiszámítását illetően, és ellentétben az egyik fél állításával, az érintett terméktől eltérő termék által generált AAS-előnyt figyelembe kellett venni a kiegyenlíthető előny összegének meghatározásakor. Nincs olyan kötelezettség az AAS keretében, mely korlátozná az előnynek egy adott termékhez kapcsolódó vámmentes alapanyag behozatalához történő felhasználását. Ennélfogva az érintett termék a keletkezett összes AAS-előnyből részesülhet.
- (23) Az e rendszerre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (42)–(58) preambulumbekendése megerősítést nyer.

3.4. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

- (24) Az e rendszerre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (59) preambulumbekendése megerősítést nyer.

3.5. Exportorientált egységek rendszere (Export Oriented Units Scheme, EOUS)

- (25) A mintában szereplő, exportorientált egység státusszal rendelkező vállalatnál érkező észrevételek feldolgozása előtt emlékeztetni kell arra, hogy a 2004–2009-es külkereskedelmi politika és a 2009–2014-es külkereskedelmi politika szerint az exportorientált egység egyik alapvető kötelezettsége nettó valutabevétel (a továbbiakban: net foreign exchange, NFE) elérése, vagyis egy (ötéves) referencia-időszakban az export összértékének meg kell haladnia az importált áruk összértékét. Minden olyan vállalat, mely elvben vállalja, hogy az általa előállított összes árut, illetve szolgáltatást exportálja, létrehozható az exportorientált egységek rendszerének keretében.
- (26) Az exportorientált egységek az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekendésében felsorolt engedmények némelyikére jogosultak. Ezek jogilag az exportteljesítménytől függenek, és emiatt az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyediek és kiegyenlíthetőek. Az exportorientált egységnek a 2009–2014-es külkereskedelmi politika 6.1. fejezetében meghatározott exportcélkitűzése elengedhetetlen feltétel a támogatások elnyeréséhez.
- (27) Az exportorientált egység számára biztosított mentességek jogilag mind az exportteljesítménytől függenek. Az EOUS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető sem megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, sem helyettesítő

vám-visszatérítési rendszernek. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete h) és i) pontjában, II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és III. mellékletében (a helyettesítő visszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak.

- (28) Ezenkívül nem erősítették meg, hogy az indiai kormány ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással rendelkezik annak igazolására, hogy a vámmentesen és forgalmiadómentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termék előállításához használták-e fel, és ha igen, milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az alkalmazott ellenőrzési rendszer a nettó valutabevétel elérésével kapcsolatos kötelezettség felügyeletére irányul, nem pedig annak ellenőrzésére, hogy a behozalt az exportált áruk előállítására használják-e fel.
- (29) Az exportorientált egység státusszal rendelkező fél szerint bármely előny kiegyenlíthetősége két feltételhez kötött: i. az ellenőrzési rendszer hiánya; valamint ii. többlet vámelengedés. Erre válaszul megjegyzendő, hogy nagyon fontos az indiai kormány számára annak bizonyítása, hogy megfelelő ellenőrzési rendszert vezetett be annak megállapítására, hogy mely alapanyagokat és milyen mennyiségben használtak fel az előállítás során. A megfelelő ellenőrzési rendszer hiánya az alábbiakban kerül kifejtésre. A többlet vámelengedés kérdése csak akkor releváns, ha megállapítják, hogy egy rendszer – jelen esetben az exportorientált egységek rendszere – *bona fide* vám-visszatérítési rendszer, mely eleget tesz az alaprendelet I., II. és III. melléklete követelményeinek. A (27) preambulumbekzdés szerint az exportorientált egységek rendszere az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető sem megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, sem helyettesítő visszatérítési rendszernek.
- (30) Az említett fél kiemelte továbbá az exportorientált egységek rendszerének alapjellemzőjét, vagyis azt, hogy lehetővé teszi a nyersanyagok végtermékek exportjához történő vámmentes behozatalt. A fél azt állította, hogy az exportorientált egységek rendszere az aktív feldolgozási rendszerre vonatkozó különleges vámeljáráshoz hasonlít, nem pedig a vám-visszatérítéshez. Azt állította, hogy függetlenül attól, hogy elméletileg mindkét rendszer ugyanazt eredményezi (olyan nyersanyagokból előállított áruk kivitelét, melyekre elmaradt az importvám beszedése), lényeges különbségek vannak köztük. Az állítás alátámasztásaként a fél azzal érvelt, hogy egy vám-visszatérítési rendszerben az exportőrnek joga van igényelni a végtermékekben lévő nyersanyagok utáni vám-visszatérítést. Az aktív feldolgozási rendszerben az exportőr mentesül minden importadó alól, de jogilag kötelezik arra, hogy adót fizessen a belföldön értékesített végtermékekre. A fél azt állította, hogy az utóbb említett rendszer keretében nem lehetséges többlet vámelengedés.
- (31) Erre válaszul mindenképp megjegyzendő, hogy csak azokban az esetekben állapítható meg, hogy többletfizetésre került-e sor, ha ellenőrzési rendszer működik az exportált áruk előállításához kapcsolódó importfogyasztás ellenőrzésére. A félnek azt az állítást illetően, hogy az exportorientált egységek rendszere nem vám-visszatérítési rendszer, megjegyzendő, hogy az alaprendelet I. mellékletének 2. lábjegyzete egyértelműen meghatározza, hogy az alaprendelet alkalmazásában a vámok „visszaulása vagy vámkedvezmény” az importvámok megfizetése alóli teljes vagy részleges mentesítés. Tisztázni kell, hogy a vám-visszatérítési vagy vámmentességi rendszerek azonos alapon működnek, vagyis a nyersanyagok behozatalára kivetett importvámokat nem kell kifizetni, illetve vissza kell téríteni, ha a nyersanyagokat olyan termékek előállításához használták, melyeket később exportálnak. Végül tisztázni kell, hogy annak megállapításához, hogy az exportorientált egységek rendszere *bona fide* vám-visszatérítési rendszernek tekinthető-e, eleget kell tennie az alaprendelet I., II. és III. melléklete követelményeinek.
- (32) A fél azt állította továbbá, hogy az exportorientált egység alá van rendelve egy megfelelő ellenőrzési rendszernek és további ellenőrzési lépéseknek az exportra történő, illetve belföldi értékesítéseit illetően. Állítása szerint nem csupán a külkereskedelmi politika és az eljárási kézikönyv – mely meghatározza az exportorientált egységekre vonatkozó jogszabályokat és eljárásokat – releváns. Azt is meg kell vizsgálni, hogy léteznek-e más olyan indiai jogszabályok és előírások, melyek ésszerű és hatékony ellenőrzési rendszert tesznek lehetővé. Állításának alátámasztására a fél azzal érvelt, hogy az eljárási kézikönyv 6.10.1. szakasza értelmében számára jogilag kötelező, hogy megfelelő nyilvántartást vezessen, és az elért haladásról elektronikus aláírt negyedéves és éves jelentéseket készítson az importra, a belföldi vásárlásokra, az exportra történő, illetve a belföldi értékesítésekre vonatkozóan. A fél ezenkívül azzal érvelt, hogy az 1944. évi központi jövedékiadó-törvény értelmében belföldi értékesítések esetén jogilag kötelező számára az adószámla kiállítása, melyen egyértelműen feltüntetésre kerülnek például a fizetendő adók. A központi jövedékiadó-törvény azt is előírja, hogy a félnek havonta részletes adatokat kell szolgáltatnia a hatóságok számára belföldi értékesítésekről. Az 1956. évi társasági törvénynek, valamint az alkalmazandó számviteli standardoknak megfelelően a fél számára jogilag kötelező az is, hogy ellenőrzött pénzügyi kimutatásaiban részletes adatokat szolgáltatson az importról és a belföldi beszerzésről, valamint az exportra történő, illetve belföldi értékesítéseiről.
- (33) Ezzel kapcsolatban nem vitatott, hogy a társasági törvény keretét biztosít a számviteli standardok számára Indiában. Az exportorientált egység kiegyenlíthetőségének vizsgálatakor azonban az a lényeges kérdés, hogy rendelkezik-e az indiai kormány olyan rendszerrel, mely megerősítheti, hogy a vámmentesen vagy adómentesen beszerzett alapanyagokat az exportált áruk előállításához használták-e fel, és ha igen, milyen mennyiségben.
- (34) A központi jövedékiadó-törvény követelményei teljesen más célt szolgálnak: annak biztosítását, hogy az alkalmazandó adók megfizetésre kerüljenek, ha az indiai belföldi piacon kerül sor értékesítésekre. Nem ellenőrzi a

vámmentesen behozott anyagokat, sem a vámmentes alapanyagok és az azokból előállított exporttermékek közötti kapcsolatot, ami szükséges lenne ahhoz, hogy vám-visszatérítési rendszernek lehessen tekinteni.

- (35) A további ellenőrzési intézkedéseket illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (69) preambulumbekzdésében említettek szerint az exportorientált egységek semmikor nem kötelezhetők arra, hogy minden egyes importszállítmányhoz hozzárendeljék a kapcsolódó előállított termék rendeltetési helyét. Csak ilyen szállítmány-ellenőrzések biztosíthatnának azonban elegendő információt az indiai hatóságok számára az alapanyagok végső rendeltetéséről annak ellenőrzése céljából, hogy a vám-/forgalmiadó-mentességek mértéke nem haladja-e meg az exporttermelésre szánt alapanyagokra vonatkozó vámokat és adókat.
- (36) Emiatt – e fél állításának alapos figyelembevétele ellenére – bebizonyosodott, hogy az indiai kormány nem rendelkezik hatékony ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással annak igazolására, hogy a vámmentesen és forgalmiadómentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében pedig az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagok alapján, noha erre rendes körülmények között szükség lett volna hatékony ellenőrző rendszer hiányában (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Ezenkívül az indiai kormány azt sem bizonyította, hogy nem történt túlzott mértékű vámelengedés.
- (37) A fél azt állította, hogy a támogatás kiszámítása céljából a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a késztermékek belföldi értékesítései után fizetett vámokat. Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy bár az exportorientált egység létrehozásának célja nettó valutabevétel elérése, az ilyen egységnek lehetősége van arra, hogy termelése egy részét belföldi piacon értékesítse. Az exportorientált egységek rendszerében az árukat importárukként kezelik, és csupán az 50 %-os kedvezményes vámot kell kifizetni. E tekintetben az exportorientált egység nincs más helyzetben, mint a belföldi piacon működő más vállalatok, azaz a megvásárolt áruk után meg kell fizetni az alkalmazandó vámokat/adókat. Ebben az összefüggésben tisztázni kell, hogy az indiai kormány azon döntése, hogy megadóztatja a belföldi piacra szánt fogyasztási termékeket, nem jelenti azt, hogy az exportorientált egység importvámok alóli mentesítése és a forgalmiadó-visszatérítés ne jelentene előnyt az érintett termék exportértékesítéseire vonatkozóan. Ezenkívül a belföldi piacon történő értékesítéseknek nincs hatásuk annak az általánosabb megítélésére, hogy működik-e megfelelő ellenőrzési rendszer.
- (38) A fél azt is állította, hogy a Bizottság rossz nevezőt használ a támogatás összegének kiszámításához. Állítása szerint a megfelelő nevező a teljes eladási forgalom, nem pedig az exporteladási forgalom. Ezt az állítást el kell

utasítani. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a rendszer keretében kiszámított támogatási összeget (számlálót) a vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomhoz rendelték hozzá megfelelő nevezőként, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ. Az, hogy az exportorientált egység termelése egy részét a belföldi piacon értékesítheti, nem változtat a tényen, hogy az exportorientált egységek rendszerét világos exportcél vezérli.

- (39) Végezetül a fél azt állította, hogy a vállalatra ruházott előnynek megegyező mértékűnek kell lennie azon hitelköltségekkel, melyekről az indiai kormány lemond a nyersanyagok behozatala és a kész rozsdamentes rúdacélok Indiából történő kivitele közötti időszakban. Állítása alátámasztására a fél az USA Kereskedelmi Minisztériumának egy közelmúltbeli, egy új szállítóval kapcsolatos szubvencióellenes felülvizsgálatra vonatkozó előzetes megállapítására hivatkozott; az említett esetben a kifizetetlen vámokat a vállalatnak a behozatalkor nyújtott kamatmentes hitelnek tekintették. Erre válaszul megjegyzendő, hogy a Bizottságnak nem az USA Kereskedelmi Minisztériuma által alkalmazott számítási módszert kell követnie, hanem az alaprendelet rendelkezéseit kell figyelembe vennie. A jelen esetre alkalmazott számítási módszert az ideiglenes rendelet (75) és (76) preambulumbekzdése ismerteti. Mindenesetre ez az érvelés csak akkor lenne helytálló, ha csupán vámphalasztásról (az alaprendelet I. mellékletének 3. lágjegyzete) lenne szó, nem pedig vámmentességről, mint ahogy az ebben a konkrét esetben előfordul.
- (40) A fentiekre való tekintettel az ideiglenes rendelet (60)–(77) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

3.6. Exporthitelrendszer (Export Credit Scheme, ECS)

- (41) Az egyik fél elismerte, hogy preferenciális exporthitel kapott, de azt állította, hogy annak mértéke jóval meghaladta az Unióban érvényben lévő kamatoakat, ezért az nem tekinthető előnynek.
- (42) Erre válaszul megjegyzendő, hogy a támogatás összegét az exporthitelek után fizetett kamat és azon összeg közötti különbség alapján számították ki, melyet az érintett indiai vállalat által felhasznált rendes kereskedelmi hitelek után kellett volna megfizetni. Ebben az esetben belföldi referenciaértéket használtak a támogatás összegének kiszámításához. Emiatt ezt az érvet elutasították.
- (43) Az e rendszerre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (78)–(86) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

3.7. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (44) Az alaprendelet rendelkezései szerinti kiegyenlíthető támogatások összege értékarányosan kifejezve 3,3–4,3 % között mozog. Az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekzdése megerősítésre kerül, mivel ezek a százalékok megegyeznek az abban meghatározott szintekkel.

Rendszer→	DEPBS (*)	AAS (*)	EOU (*)	ECS (*)	Összesen
Vállalat					
Chandan Steel Ltd.	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Venus csoport	2,6–3,4 %	0–0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd.			4,3 %		4,3 %

(*) A csillaggal jelölt támogatások exporttámogatások.

(**) A csoportra vonatkozó súlyozott átlag.

- (45) A mintába fel nem vett együttműködő vállalatok tekintetében kiszámított támogatási különbözet meghatározásához használt módszert az ideiglenes rendelet (88) preambulumbekendése tartalmazza. Az alaprendelet 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok tekintetében kiszámított támogatási különbözet – a mintába felvett együttműködő vállalatokra megállapított támogatási különbözet súlyozott átlaga alapján – 4,0 %. Ennélfogva az ideiglenes rendelet (88) preambulumbekendése megerősítést nyer.
- (46) Az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekendése határozza meg az országos szintű támogatási különbözet megállapításának alapját. Erre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekendése megerősítést nyer.

4. UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

- (47) Az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (90)–(93) preambulumbekendése megerősítést nyer.

5. A KÁR

- (48) A kárra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (94)–(122) preambulumbekendése megerősítést nyer.

6. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

- (49) Az okozati összefüggésre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (123)–(136) preambulumbekendése megerősítést nyer.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

- (50) Az uniós érdekre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (137)–(148) preambulumbekendése megerősítést nyer.

8. VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

8.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

- (51) Az egyik fél azt állította, hogy a 2007-es helyzetet tükröző 9,5 %-os, adózás előtti átlagos haszonkulcs, melyet a kárt nem okozó ár kiszámításához használtak a kárkülönbözet meghatározásához, nem volt reprezentatív a gazdasági ágazat hosszú távú, adózás előtti haszonkulcsa számára. Azzal érvelt, hogy az az év,

amelyet a nyereség kiszámításához figyelembe vettek, kivételes év volt, és a 2005-ös és 2006-os év reprezentatívabb, mivel ez utóbbiak szokványos üzleti évek voltak 4–6 % közötti haszonkulccsal.

- (52) Az ideiglenes szakaszban a célnyereség a mintába felvett uniós gyártók 2007-ben elért, súlyozott átlaggal számított haszonkulcsán alapult. Az említett év tekinthető a legutóbbi reprezentatív évnél, amikor az uniós gyártókat nem érintette hátrányosan a kárt okozó támogatás. Emiatt ezt a megjegyzést el kell utasítani, az ideiglenes szakaszban használt haszonkulcs pedig megerősítést nyer.
- (53) A kár megszüntetéséhez szükséges szintre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (149)–(153) preambulumbekendése megerősítést nyer.

8.2. A kár megszüntetéséhez szükséges szintre vonatkozó következtetés

- (54) Az ideiglenes rendeletben szereplő módszer megerősítést nyer.

8.3. A vámok mértéke

- (55) Tekintettel az előzőekre, és összhangban az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével, olyan mértékű végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni, mely elegendő a támogatott behozatalok által okozott kár megszüntetéséhez anélkül, hogy meghaladná a megállapított támogatási különbözetet.
- (56) A fentiek alapján a kiegyenlítő vámokat a kármegszüntetési különbözetek és a támogatási különbözetek összehasonlításával állapították meg. Következésképpen a javasolt kiegyenlítő vámok a következőképpen alakulnak:

Vállalat	Támogatási különbözet	Kárkülönbözet	Kiegyenlítő vám
Chandan Steel Ltd.	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Venus csoport	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	4,3 %	51,5 %	4,3 %
A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Minden más vállalat	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (57) Az egyes vállalatokra vonatkozó, az e rendeletben megállapított kiegyenlítő vámokat jelen vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így a vámok a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Emiatt e vámok (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag az Indiából származó és a vállalatok – vagyis az említett konkrét jogi személyek – által előállított termékek behozatalaira alkalmazandók. Azok az importált termékek, amelyeket az e rendelet rendelkezései részében külön nem említett

egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló egységeket is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.

- (58) A valamely vállalatra kivetett egyedi kiegyenlítő vám alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például a vállalat nevének megváltozását, illetve új termelő- vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul be kell nyújtani a Bizottsághoz ⁽¹⁾, megadva az összes szükséges információt, különösen a vállalat termelési, belföldi és exportértékesítési tevékenységeinek az említett névváltozás vagy az új termelő- és értékesítési egységek létrehozása miatt bekövetkezett módosításával kapcsolatos adatokat. Adott esetben a rendeletet az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának aktualizálásával ennek megfelelően módosítják.

8.4. Az ideiglenes vámok végleges beszedése

- (59) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetek nagyságára, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár szintjét, szükségszerű, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes kiegyenlítő vám formájában biztosított összegeket véglegesen beszedjék,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

1. cikk

(1) Az Indiából származó, jelenleg a 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 és 7222 20 89 KN-kódok alá tartozó, hidegen alakított vagy hidegen húzott, de tovább nem megmunkált rozsdamentes rúdacél – kivéve a legalább 80 mm-es kör keresztmetszetű rúdacélt – behozatalára végleges kiegyenlítő vám kerül kivetésre.

(2) Az alábbi vállalatok által előállított, az (1) bekezdésben leírt termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított

nettó ára alapján alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámok a következők:

Vállalat	Vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Chandan Steel Ltd., Mumbai	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai; Precision Metals, Mumbai; Hindustan Inox Ltd, Mumbai; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane	4,3	B004
A mellékletben felsorolt vállalatok	4,0	B005
Minden más vállalat	4,3	B999

- (3) eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1261/2010/EU rendelettel az Indiából származó, jelenleg a 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 és 7222 20 89 KN-kódok alá tartozó, hidegen alakított vagy hidegen húzott, de tovább nem megmunkált rozsdamentes rúdacél – kivéve a legalább 80 mm-es kör keresztmetszetű rúdacélt – behozatalára kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámokkal biztosított összegeket véglegesen be kell szedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. április 19-én.

a Tanács részéről
az elnök
MARTONYI J.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium (Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, H Igazgatóság, 1049 Brüsszel, Belgium).

MELLÉKLET

**A MINTÁBAN NEM SZEREPLŐ INDIAI EGYÜTTMŰKÖDŐ EXPORTÁLÓ GYÁRTÓK
KIEGÉSZÍTŐ TARIC-KÓD: B005**

A vállalat neve	Város
Ambica Steel Ltd.	Újdelhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Navi-Mumbai
Chase Bright Steel Ltd.	Navi-Mumbai
D.H. Exports Pvt. Ltd.	Mumbai
Facor Steels Ltd.	Nagpur
Global smelters Ltd.	Kanpur
Indian Steel Works Ltd.	Navi-Mumbai
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai
Laxcon Steels Ltd.	Ahmedabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd.	Mumbai
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai
Panchmahal Steel Ltd.	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd.	Ahmedabad
Rimjhim Ispat Ltd.	Kanpur
Sindia Steels Ltd.	Mumbai
SKM Steels Ltd.	Mumbai
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd.	Thane
Shah Alloys Ltd.	Gandhinagar